

Когато наближи връме да дойде мажъ ѝ за обѣдъ, тя повика Владимирчо и му каза, да покани съсѣдитѣ на обѣдъ. Владимирчо отиде.

Бащата се изненада, кога чу на трапезата за геройството на сина си. Майката всичко разправи.

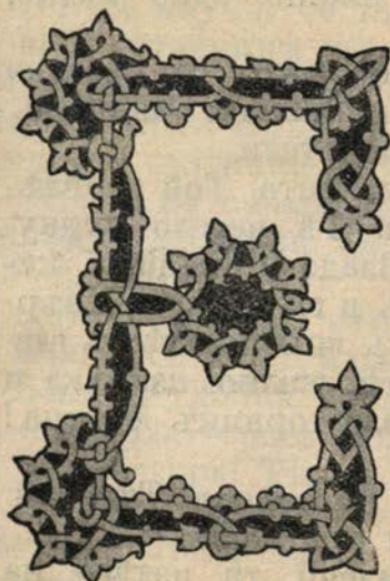
Господинъ Георгиевъ се огорчи. Той дигна сина си отъ трапезата, — мъжчно му бѣ да го гледа.

Съсѣдитѣ бѣха добри хора, тѣ извиниха малкия пакостникъ.

Съкровище.

(Приказка).

дно връме живѣлъ овчарътъ Атанасъ. Сутринъ рано изкарвалъ стадото си на паша. Овцетъ сладко хрупали крѣхката трѣвица, а той седѣлъ подъ нѣкое дѣрво и работѣлъ лѣжици, корита, оплиталъ кошници, панерчета и др.

Вечеръ прибиралъ стадото въ двора и послѣ спокойно и сладко заспивалъ.